सत्यामिष तपःसिद्धा नियमापेचया मुनिः। कल्प सर्गः १ वित्त्र ल्पयामास वन्यामेवास्य सिवधा ॥ ८५॥ विद्धिं कुलपितना स पर्णशालामध्यास्य प्रयत परिश्र चित्रीयः। तिक्ष्याध्ययनिवेदितावसानां सिवष्टः कुश्रश्ययने निशां निनाय॥८६॥०॥ इति श्रीर घृवंशे मचाकाव्ये कालिदासक्यते। विश्वष्ठाभि गमनानाम प्रथमः सर्गः॥०॥॥१॥

मत्यामित। मुनिः नियमः सुरिभसन्तिमेवाक्ष्पस्तद् पेचया त्रस्य दिलीपस्य सम्बिधा दित्तं सम्माद्यामास तिं॰ दित्तं वने भवामेव कस्यां मत्यां तपसः सिद्धा सत्यां तिं॰ मुनिः कस्यवित् युक्तिसुश्रसः ॥ ८५॥ निर्दिष्टामिति। राजा राचिं गमयामास तिं॰ राजा सुश्रश्रयायां सुतः पु॰ तिं॰ प्रयत्नयुक्तया भार्यया सहितः तिं॰ राचिं वश्रिष्टश्रिष्टाश्र्ययोभ्यचेन श्वापितं त्रवसानं यस्याराचेः तां तिं सता मुनिना निर्दिष्टां पर्यश्रासां त्रध्यास्य॥ ८६॥ इति महाकाव्यस्य रघुवंशस्य विद्तते। प्रथमः सर्गः॥ १॥

प्रवासिंग्या क्रिकार क्रिकार विवासिंग्या विवासिंग्या विवासिंग्या विवासिंग्या विवासिंग्या विवासिंग्या विवासिंग्य